

בבית המשפט העליון**רע"א 8747/20**

לפני :

כבוד השופט מ' מזוז

המבקש :

אבנר שיפטן

נ ג ד

המשיב :

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
 המחוזי בנצרת (השופט ע' טאהא) [בעש"א 26752-07-20](#)
 מיום 17.11.2020

בשם המבקש :

עו"ד חיים יצחקי ; עו"ד יגאל דותן

חקיקה שאוזכרה :

[פקודת הרופאים \[נוסח חדש\], תשל"ז-1976 : סע' 9, 41, 44](#)

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ע' טאהא) [בעש"א 26752-07-20](#) מיום 17.11.2020. בית המשפט החליט לדחות את ערעור המבקש על החלטת השופט (בדימוס) א' סטרשנוב מיום 19.4.2020 - שניתנה בתוקף סמכות שר הבריאות לפי [סעיף 41 לפקודת הרופאים](#) [נוסח חדש], התשל"ז-1976 (להלן: הפקודה) שהוצלה לו (להלן: המשיב) - בכל הנוגע להרשעת המערער בעבירות המשמעתיות שיוחסו לו בכתב הקובלנה, ולקבל באופן חלקי את ערעור המבקש על חומרת העונש אשר הושת עליו.

2. המבקש הוא רופא מורשה אשר עבד משך שנים בחדר הלידה בבית החולים "פוריה", אך אינו בעל תואר מומחה בתחום הגניקולוגיה והמיילדות. ביום 13.9.2018 הוגשה נגד המערער קובלנה בגין שתי פרשות: הראשונה, עניינה ביצוע לידת בית

בניגוד להנחיות משרד הבריאות שפורסמו בחוזר מינהל רפואה מספר 17/2012 בעניין לידות בית (להלן: החוזר); והשנייה, עניינה בהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה.

3. בנוגע לפרשה הראשונה, יוחס למבקש כי ביום 15.5.2017, ביצע לידת בית לילדת שהייתה בשבוע ה- 34.4 להריונה, בה נולד תינוק במשקל של 1,900 גרם, וכי אף שלאחר הלידה סבל היילוד מקשיי נשימה, המערער לא הפנה ולא ליווה את היולדת והיילוד באופן מידי לבית חולים באמצעות אמבולנס כמקובל, ולא מסר מסמך רפואי כלשהו בנוגע לביצוע הלידה בבית, ובכך הפר הוראות שונות של החוזר. היילוד אושפז בבית חולים ונזקק לטיפול רפואי אינטנסיבי. באשר לפרשה השניה, יוחס למבקש כי חתם על תעודת רופא ואישורים רפואיים, כאשר בהם הוא מצהיר כי לידות הבית התנהלו בהתאם להנחיות משרד הבריאות עם חתימה וחותמת הכוללת תוספת "מיילדות וגניקולוגיה" תחת שמו, וזאת חרף העובדה שהוא אינו מומחה בתחום מיילדות וגניקולוגיה. עקב כך יוחסה לו התנהגות שאינה הולמת רופא בכך שמסר דיווח כוזב ובכך שפעל בניגוד [לסעיף 9](#) לפקודה האוסר שימוש לא מורשה בתואר. כן צוין בקובלנה כי המבקש כבר הורשע בעבר בהפרת הוראות החוזר כאשר ביצע חמש לידות בית בניגוד להוראות החוזר והציג את עצמו כמומחה בגניקולוגיה ומיילדות.

4. ביום 3.2.2020 המליצה ועדת המשמעת שלפי [סעיף 44](#) לפקודה (להלן: הוועדה), לאחר הליך בירור הקובלנה ושמיעת ראיות, להרשיע את המבקש ברשלנות חמורה ובהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, וביום 1.4.2020 מסרה המלצותיה לגבי אמצעי המשמעת שיש להטיל על המבקש - התליית רישיונו לעסוק ברפואה למשך שלוש שנים.

ביום 29.4.2020 אימץ המשיב את המלצות הוועדה הן לענין ההרשעה והן לענין אמצעי המשמעת. המשיב עמד בהחלטתו בין היתר על קביעת הוועדה כי "כמעט ולא קיימת התוויה לקיומה של לידת בית אותה לא הפר הנקבל". ובאשר לאמצעי המשמעת, קבע כי מדובר בענישה מתונה נוכח חומרת המעשים, וכי לא בלב קל הוא מאמצה, ו"יתכן והיה מקום להחמיר בדינו מעבר להמלצת הוועדה".

5. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את ערעור המבקש על הרשעתו, וקיבל באופן חלקי את ערעורו על חומרת העונש שהושת עליו, תוך שהעמידו על 18 חודשי התליה

בלבד, חלף התקופה של 3 שנים שהושתה עליו. אשר להרשעה קבע בית המשפט בין היתר כי -

"לא מצאתי ממש בטענות המערער לעניין הרשעתו בדין. עיון בהחלטת המשיב, אשר אימצה את המלצות הביניים של הוועדה, מלמד כי מדובר בהחלטה מנומקת, המתייחסת באופן פרטני לטענות שנשמעו בפני ועדת המשמעת ולשיקוליה, ומתבססת על מסד ראיתי ועובדתי עשיר. המשיב עמד על העובדות ותיאר אותן לאשורן, שקל את המלצות הוועדה הרפואית, התחשב בשלל נסיבות התיק והגיע לכלל מסקנה כי יש לאמץ את המלצות הוועדה להרשיע את המערער בכל העבירות שיוחסו לו בקובלנה. המשיב אף עמד על מעשי המערער, על המסוכנות הטמונה בהם לציבור היולדות והיילודים ועל כך שפעל באופן המנוגד להנחיות משרד הבריאות. המשיב אף קבע כי התנהגות המערער במקרה דנא אינה הולמת התנהגות של רופא, ממנו נדרשת רמה גבוהה של התנהגות אתית ומוסרית. קביעות אלו מקובלות עליי במלואן ולא מצאתי כל מקום להתערב בהן..." (פסקה 14 לפסק הדין, ההדגשות במקור).

אשר לאמצעי המשמעת, מצא בית המשפט להפחית את תקופת ההתליה, וזאת לאחר שמצא כי בהליך הקודם משנת 2015 זוכה המבקש מחמישה מתוך שישה האישומים בגין ביצוע לידות בית ורשלנות חמורה בהם הואשם, כך שהרשעתו מושא ההליך דנן היא מקרה שני, ולא מקרה שביעי, כפי שנקבע בטעות, של ביצוע לידות בית בניגוד להנחיות משרד הבריאות. כן ניתן משקל לעונשים קלים יותר שהוטלו במקרים אחרים בגין לידת בית. עם זאת צוין, כי אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשי המבקש, שלא הביע כל חרטה כלשהי בנוגע למעשיו ושלא נרתע מחזרה על אותו מעשה מסכן חיים זמן קצר בלבד לאחר שתמו חמשת חודשי התליית הרישיון שהושתו עליו בגין הרשעתו הקודמת.

6. מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפניי. לטענת המבקש, המלצות הוועדה והחלטת המשיב הן תקדימיות ובלתי סבירות, הן לעצם הרשעתו ב"רשלנות חמורה" כאשר לא נגרם שום נזק ליולדת או ליילוד, והן לעצם העונש שהושת עליו, החורג בצורה קיצונית ממתחם הסבירות. אשר על כן, מבקש המבקש לזכותו מן המיוחס לו בכתב הקובלנה, ולחילופין - לקצר באורח משמעותי את עונש ההתליה שהושת עליו.

7. לאחר עיון בבקשה, מצאתי כי דינה להידחות.

8. כידוע, על בקשות רשות לערער ב"גלגול שלישי" חלה אמת מידה מצמצמת, לפיה רשות ערעור תינתן רק כאשר הבקשה מעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים למחלוקת, או במקרים בהם נדרשת התערבות בית משפט זה משיקולי צדק או לשם מניעת עיוות דין חמור (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו (3) 123 (1982)). בפסיקת בית משפט זה הוחלה אמת מידה זו גם במקרים כגון המקרה דנן, הנוגעים להחלטות של שר הבריאות לפי סעיף 41 לפקודה, או מי שהוצלה לו סמכות זו (רע"א 7022/16 ד"ר שיפטן נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב (11.12.2016); רע"א 1639/15 ד"ר זקוטסקי נ' כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב (21.4.2015)). הבקשה דנן אינה עומדת באמות המידה למתן רשות לערער. חרף ניסיון המבקש לשוות לטענותיו נופך של סוגיה עקרונית, בקשתו עוסקת בעניינו הפרטני ובנסיבותיו הספציפיות, והיא אינה מגלה נסיבות חריגות המצדיקות התערבות בפסק דינו המנומק של בית משפט קמא. אוסיף, כי גם לגופו של ענין לא מצאתי ממש בטענות המבקש - לא לענין ההרשעה וגם לא לענין אמצעי המשמעת שהוטל עליו, אשר אף אני סבור, כמו המשיב, כי הוא מתון נוכח חומרת המעשים.

9. הבקשה למתן רשות ערעור נדחית אפוא. המבקש יישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 3,000 ₪.

ניתנה היום, י"ח בשבט התשפ"א (31.1.2021).

ש ו פ ט

20087470_B01.docx סח

מרכז מידע, טלי 3852, 077-2703333 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il>

מ' מזוז 54678313-8747/20

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן